

STUDIUL 11

APOSTOLII SI LEGEA

In acest studiu vom vedea care a fost atitudinea apostolilor cu privire la lege. S-ar parea ca cel mai controversat dintre ei ar fi Pavel. Multi crestini sinceri invata ca dupa crucificarea Domnului Hristos, legea nu mai are valoare, si aparenta exista unele declaratii a lui Pavel care sustin acest fapt. De exemplul sa citim in Romani 3:28:

²⁸*Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.*

Deci daca omul este indreptatit prin credinta fara lege atunci multi concluzioneaza ca legea nu mai are loc in viata crestinului. Dar sa mai citim un verset, Romani 6:14:

¹⁴*Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.*

Acesta este un verset favorit pentru cei care sustin nulitatea legii. Pavel spune aici ca nu mai suntem sub lege ci sub har.

Acum cateva zile cineva mi-a spus: „tu esti cu legea, dar eu sunt cu harul!”, ca si cum legea si harul ar fi dusmani. Dar sa mergem la alt text Romani 7:14:

¹⁴*Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.*

Eu te intreb, daca Pavel spune clar aici ca noi am murit fata de lege, de ce ar trebui sa credem ca legea inca mai este importanta, intrebare pusa de multi care sustin nulitatea legii.

Vom completa sirul textelor con Galateni 3:24-25:

²⁴*Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.*

²⁵*După ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta.*

Daca legea a fost numai un indrumator catre Hristos si astfel am ajuns la El, atunci legea nu mai are nici un lor. Este logic, dar interesant de observat ca tot Pavel care a spus tot ce am citit pana acum scrie de asemenea ceea ce este scris in Romani 3:31, sau Romani 7:7:

³¹*Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.*

⁷*Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: "Să nu poftești!"*

Si ca si cum nu ar fi suficient sa mai citim si Romani 7:12:

¹²*Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.*

si vom termina cu ultimul Romani 7:14,22:

¹⁴*Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.*

²²*Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu;*

Te rog sa observi ca acelasi Pavel care spune (spun unii) ca nu mai este lege, acelasi spune ca se desfata cu aceasta.

Dupa ce am citit aceste versete vine urmatoarea intrebare: ce se intampla cu Pavel, se contrazice sigur, intr-un loc spune ceva iar in altul altceva? Sigur ca nu, el nu face altceva decat sa puna legea acolo unde ii este locul. Oamenii credeau ca erau justificati inaintea lui Dumnezeu implinind legea, iar Pavel le spune ca nu este adevarat, pentru ca mântuirea nu este prin lege ci prin harul mantuitor al lui Hristos, neprihanirea nu este fructul, rezultatul ascultarii, ci rezultatul harului lui Hristos pe care credinciosul il accepta prin credinta.

Versetul care pune ordine intre aceste versete este Romani 3:20:

²⁰*Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.*

Aici gasim rezumatul la tot ce am vorbit pana acuma, legea are rolul de a arata pacatul, pentru a recunoaste pacatul, dar nu pentru a indreptati. Dupa ce am fost iertati prin har, continuam sa avem nevoie de lege pentru a ne putea arata natura noastra pacatoasa de fiecare data cand ne departam de drumul mantuirii. Aceasta era pozitia lui Pavel in ce priveste legea.

Sa vedem acum care este punctul de vedere a lui Petru. Pentru a intelege punctul sau de vedere, va trebui sa ne amintim un incident ce s-a intamplat cativa ani mai tarziu dupa moartea si invierea Domnului Hristos. Intr-o zi Petru a avut o viziune pe care o gasim in Fapte 10:11-14:

¹¹*A văzut cerul deschis, și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.*

¹²*În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.*

¹³*Și un glas i-a zis: "Pietre, scoală-te, taie și mănâncă."*

¹⁴*"Nicidecum, Doamne", a răspuns Petru. "Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat."*

Prietene, este interesant de observat raspunsul lui Petru la invitatia lui Dumnezeu de a manca acele animale. El spune ca niciodata nu a mancat ceva necurat, adica cu ani mai tarziu de la moartea Domnului Hristos, Petru continua sa respecte legea alimentara din Levetic 11. Atunci se naste intrebarea, daca el era un credincios implinitor al legii cu privire la alimentatie, nu era la fel cu privire la lege? Sigur ca da! Sa deschidem Scriptura in 2 Petru 3:1-2:

¹*Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă, pe care v-o scriu. În amândouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,*

²*ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții prooroci, și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.*

A doua epistola a lui Petru a fost scrisa intre 60 si 65 dHr. adica dupa 30 de ani de la urcarea lui Isus la cer, iar apostolul spune ca ceea ce au spus profetii Vechiului Testament si poruncile lui Isus vorbesc despre acelasi lucru. Deci, cum este posibil ca sa existe cineva care sa spuna ca Petru nu implinea legea celor 10 porunci?

Dar Ioan, care a fost atitudinea lui fata de legea lui Dumnezeu? Ioan este ucenicul iubit, singurul care a fost alaturi de Isus pana la crucea calvarului, tot el este cel care a ascultat ultimile cuvinte ale lui Isus pe care le gasim scrise in Ioan 15:10:

¹⁰*Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.*

Interesant, ani mai tarziu, scriind prima sa epistola sa iata ce spune in 1 Ioan 2:3-6:

³*Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui.*

⁴*Cine zice: "Îl cunosc", și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el.*

⁵*Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El.*

⁶*Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.*

Te rog sa observi ca el spune ca a cunoaste pe Isus presupune a ramane in Isus implinind legea lui Dumnezeu, spunand chiar mai mult ca daca cineva spune ca il iubeste pe Dumnezeu dar nu implineste legea este un mincinos.

In partea a patra a acestui studiu, vom vedea ceea ce spune Iacob cu privire la lege. In ciuda faptului ca nu este poate identifica cu certitudine autorul acestei epistole, majoritatea eruditilor sustin ca autorul este chiar unul dintre fratii lui Isus. Iacob, la fel ca si Pavel, Petru si Ioan, de asemenea credea in valabilitatea legii in viata crestinului si acesta multi ani mai tarziu dupa moartea si invierea Domnului Hristos.

Deci argumentul ca prin moartea Domnului Hristos se anuleaza legea, nu are nici un fundament biblic. Epistola lui Iacob a fost scrisa in jurul anului 45 dHr. Aceasta epistola contine declaratii clare in ce priveste faptul ca legea celor 10 porunci este tocmai legea dragostei. Sa citim de exemplu Iacob 1:23-25:

²³*Căci dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într-o oglindă;*

²⁴*și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era.*

²⁵*Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruii în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.*

Aici gasim mai multe ganduri interesante. Primul este ca Cuvantul lui Dumnezeu si Legea lui Dumnezeu pentru Iacob este un si acelasi lucru. Al doilea este ca legea este perfecta si este o lege a libertatii. Al treilea gand este ca legea sau Cuvantul lui Dumnezeu sunt numai o oglinda care arata realitatea umana, functia sa nu este salvatoare ci instructiva. In al doilea capitol din epistola sa, Iacob continua sa contruiasca aceasta idee. Iata ce scrie in Iacob 2:8-11:

⁸*Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți", bine faceți.*

⁹*Dar dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat, și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de lege.*

¹⁰*Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*

¹¹*Căci, Cel ce a zis: "Să nu preacurvești", a zis și: "Să nu ucizi". Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii.*

In acest text Iacob introduce o noua terminologie, legea suprema a Scripturii si se refera la invatatura lui Isus ca trebuie sa iubim pe aproapele nostru ca pe noi insine. Dar in continuare mentioneaza Exod 20 luand-o ca si lege suprema a Scripturii, legea dragostei fata de Dumnezeu si fata de aproapele, spunand ca oricine zice ca implineste legea dar greseste numai in una este vinovat de toate, pentru ca cel care a zis sa nu comita adulter de asemenea a zis sa nu ucizi. Cu alte cuvinte, legea celor zece porunci continua sa fie valabila pentru Iacob si este aceeași lege a dragostei pe care el o numeste ca

si lege perfecta, lege a libertatii sau lege suprema a Scripturii, lege care continua sa fie valabile si pentru noi astazi.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu, iar aici vom vedea care este punctul de vedere a lui Iuda cu privire la lege. Iuda a fost de asemenea unul dintre fratii lui Isus. Iuda nu mentioneaza in mod direct legea, dar vorbeste despre har, dar dupa Pavel si alti scriitori ai Bibliei, nu exista har fara lege. Iata ce spune Iuda 4:

⁴Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru, și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn Isus Hristos.

Prietene, harul nu inseamna indepartare, eliberare de lege ci eliberare din pacat. Eliberare de lege inseamna libertinaj, harul exista pentru ca legea arata natura pacatoasa a fiintei umane, iar aceasta situatie nu are iesire, asa ca vine Isus si face pentru el ceea ce el nu poate face pentru sine insusi. Aceasta se numeste har iar Pavel este clar cand spune in Rom 5:20-21:

²⁰Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala; dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult;

²¹pentru ca, după cum păcatul a stăpânit dând moartea, tot așa și harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea viața veșnică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Legea a facut sa se inmulteasca greseala trebuie gandit cu sensul ca daca legea nu ar fi existat, fiinta umana nu ar fi constienta de natura sa pacatoasa, cum ar fi deci posibil sa stii ca nu trebuie sa ucizi daca nu cunosti legea care sa te avertizeze. Dar cand legea a avertizat omul de trista sa situatie, atunci a aparut harul pentru a remedia condamnarea fiintei umane, ambele, legea si harul au functia lor clara, legea arata pacatul iar harul elibereaza de sub pacat, ambele sunt necesare, fiecare la locul lor. Aceasta idee era clara in mintea apostolilor, niciunul dintre ei nu da de inteles ca legea a luat sfarsit, sau ca legea poate salva, sau ca datorita harului legea sa nu mai aiba valoare. Dificultatea pe care o intampina multi evanghelici nu este cu privire la lege si in ce priveste sabatul, pentru ca ei accepta legea, dar nu accepta sabatul, ei cred ca cei mantuiti de Hristos nu pot ucide, fura, pentru ca toate acestea se gasesc in Exodul 20, sigura exceptie fiind respectarea sabatului, dar aceasta nu inseamna ca nu este parte din cele 10 porunci, iar Iacob spune ca cine calca una, se face vinovat de toate. Ce este de facut in aceste conditii? O prietene, numai Dumnezeu este cel care poate sa impresioneze inima umana si sa o conduca la pocainta.

Dumnezeu sa te binecuvanteze!